

Срѣдната е по-голѣма, и на горния ѝ край е нарисувана Св. Богородица. Другитѣ две дѣски сж по-малки и се сгъватъ върху срѣдната. Вжтрешната страна на дѣскитѣ е раздѣлена на полета и въ тѣхъ сж написани имената на българскитѣ царе. Тия имена не следватъ точно по време, но това е нѣмало значение. Важното е, че споменѣтъ за българска държава, за български царе, не изчезвалъ никога и презъ най-тежкитѣ дни на робството. Вѣрата въ силата на България не изчезна въ тоя край и презъ последното робство. И тая вѣра се оправда.

На излизане отъ църквата се загледахме въ надписитѣ върху три отдѣлни плочки, зазидани надъ входа въ притвора. Разчетени, тия надписи гласятъ: **Нолъ Теологъ. Г-нъ Костандинъ, госпожа Елена.** Очевидно, надписѣтъ се отнася до основателитѣ на манастира. Той е посветенъ на св. Иоанъ Богословъ (по грѣцки теологъ) и е билъ издигнатъ отъ болярина Константинъ и жена му Елена, които живѣли презъ XIV вѣкъ. Населението тълкува по своему тоя надписъ и дълги години е вѣрвало, че основателитѣ сж императоръ Константинъ и майка му Елена (IV в.), което не почива на истината

Излѣзохме ободрени и обогатени душевно отъ църквата и оттамъ се отпавихме къмъ живописнитѣ скали, Ждрелото.

